

Forslag

til

Lov om ændringer i færdselsloven.

Fremsat den 17. februar 1966 af *justitsministeren*.

§ 1.

I færdselsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 231 af 27. juni 1961, som ændret ved lov nr. 156 af 27. maj 1964, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 1, affattes således:

„Ethvert motorkøretøj og enhver traktor, bortset fra de i § 12 omhandlede, skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret her i landet og forsynet med nummerplader, jfr. dog § 14 om udenlandske køretøjer. Det samme gælder for påhængs-, sætte- eller sidevogn til et registreringspligtigt køretøj samt for påhængsredskab, der benyttes efter motorkøretøj og efter sin konstruktion kan fremføres med større hastighed end 30 km i timen.“

2. § 11, stk. 2, affattes således:

„Når et registreret køretøj skifter ejer (bruger), eller ejeren (brugeren) skifter bopæl, skal der inden 14 dage ske anmeldelse herom. Ved midlertidigt ophold uden for den anmeldte bopæl af ikke over 5 måneders varighed er anmeldelse om flytning dog ufornøden. Anmeldelsespligten påhviler ved ejerskifte (brugerskifte) den nye ejer (bruger). Når et køretøj afmeldes, skal nummerpladerne tilbageleveres.“

3. I § 14, stk. 3, 1. pkt., udgår: „i vedkommende politikreds“ og „sammesteds“.

Justitsmin. j. nr. L.A. 596/65.

4. § 18, stk. 6, affattes således:

„Førerbeviset gælder indtil indehaverens fyldte 70. år. Førerbevis til motorkøretøjer, der benyttes erhvervmæssigt til befordring af personer, gælder dog kun i 5 år fra udstedelsesdagen. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om gyldighedstiden for førerbeviser, der udstedes til personer, som er fyldt 70 år. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at førerbeviser, når forholdene taler derfor, skal gælde i kortere eller længere tidsrum end fastsat i 1. og 2. pkt. Efter udløbet af gyldighedstiden kan beviset fornyes, såfremt den pågældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om der skal aflægges ny prøve.“

5. I § 22 indsættes som stk. 2:

„Justitsministeren kan bestemme, at førerbeviser, der er udstedt i Finland, Island, Norge og Sverige, er gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.“

6. I § 38, stk. 4, indsættes som nyt litra d:

„på kørebanen på hovedveje uden for bymæssigt bebygget område.“

7. § 44, stk. 1, affattes således:

„Uanset bestemmelserne i § 35 må kørehastigheden aldrig overstige for

- a) motorvogn, hvis tilladte
totalvægt overstiger
3.500 kg 70 km i timen.

- b) motorvogn med campingvogn og motorvogn med påhængsvogn, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 1.500 kg. 70 km i timen.
- c) motorvogn med påhængsvogn, hvis tilladte totalvægt overstiger 1.500 kg, sættevogn eller indregistreret påhængsredskab 60 km i timen.
- d) motorvogn med andet påhængsredskab med luftgummiringe eller halvmassive gummiringe, traktor og motorredskab med luftgummiringe eller halvmassive gummiringe 30 km i timen.
- e) motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket noget hjulpar har massiv hjulbeklædning 15 km i timen.

8. I § 44 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

„Justitsministeren fastsætter regler om størst tilladte hastighed for blokvognskørsel og for slæbning.“

9. § 46, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

10. I § 50, stk. 5, ændres „godkendt“ til „beregnet“.

11. Efter § 57 indsættes:

„§ 57a. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer inden for bestemte områder eller på bestemte strækninger, hvor adgangen til parkering er tidsmæssig begrænset, kun må ske under benyttelse af en anordning, der angiver parkeringens varighed. Ministeren fastsætter regler for anordningen og dennes benyttelse.“

12. I § 66, stk. 1, indsættes efter „Ejeren af“: „eller den person (brugeren), som har varig rådighed over“, og „60.000 kr.“ ændres til „120.000 kr.“.

13. § 76, stk. 1, litra d, affattes således:

„ved en prøve, der består i en skriftlig og en mundtlig del, har godtgjort at være i besiddelse af de til virksomheden som kørelærer fornødne evner og kundskaber.“

14. I § 76, stk. 3, ændres „for den periode, hvori den pågældende godtgør at have førerbevis“ til „i 5 år, dog højst så længe den pågældende har førerbevis“, og ordene „samtidig med førerbeviset“ udgår.

15. § 76, stk. 4, affattes således:

„Den, der har modtaget politiets erklæring om, at han opfylder de i stk. 1, a-c, nævnte betingelser for at blive kørelærer, og som har bestået den skriftlige del af den i stk. 1, d, nævnte prøve, kan, indtil han har bestået den mundtlige prøve, dog højst i 3 måneder, fungere som kørelærer under vejledning og opsigt af en godkendt kørelærer. Under øvelseskørsel med motorvogn skal kørelæreren være i vognen. Kørelærer-aspiranten anses for at være fører af køretøjet. Kørelæreren er ansvarlig for, at øvelseskørslen foregår på sådanne steder og på en sådan måde, at det må antages, at kørslen kan ske uden fare for den øvrige færdsel.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1966.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i § 1, nr. 4, nr. 13, nr. 14 og nr. 15, bestemmes dog af justitsministeren.

§ 3.

Stk. 1. Førerbeviser gældende for 5 år, der er gyldige ved ikrafttrædelsen af bestemmelsen i § 1, nr. 4, gælder uden fornyelse indtil indehaverens fyldte 70. år.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke førerbevis til motorkøretøjer, der benyttes til erhvervmæssig befordring af personer.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder forslag til en række ændringer i færdselsloven, som det er fundet nødvendigt eller ønskeligt at søge gennemført uden at afvente den revision af færdselslovgivningen, som gennemførelsen af fælles nordiske færdselsregler på grundlag af arbejdet i Nordisk Vejtrafik Komité formentlig vil give anledning til. Det bemærkes herved, at de foreslåede ændringer, der kun på et enkelt punkt vedrører de egentlige færdselsregler, ikke foregriber komiteens arbejde.

Forslaget har været drøftet med repræsentanter for følgende myndigheder og organisationer: Benz- og oliebranchens arbejdsgiverforening, Chaufførernes fagforening, Danmarks Automobil-Forhandler-Forening, Dansk arbejdsmands- og specialarbejderforbund, Dansk arbejdsgiverforening, Dansk Køre lærer-Union, Entreprenørforeningen, Forenede Danske Motorejere, Landboorganisationernes Maskinudvalg, Landsforeningen Danske Vognmænd, vejdirektoratet, sundhedsstyrelsen, Statens biltilsyn, Rigspolitichefen, Politidirektøren, Foreningen af politimestre i Danmark og Landsforeningen af justitsministeriets bilinspektører. Der er under disse drøftelser opnået tilslutning til forslagene. Om de foreslåede ændringer i færdselslovens § 76 henvises dog til bemærkningerne til nr. 13 og 15.

Til nr. 1-3 og 10.

De foreslåede ændringer er foranlediget af den planlagte oprettelse af et centralregister for motor-køretøjer, der med anvendelse af elektronisk databehandling skal foretage registrering og afmelding af motor-køretøjer, jfr. finansudvalgets aktstykke nr. 162 i folketingsåret 1964-65 og forslag til finanslov for finansåret 1966-67 § 18.3.05.

Etableringen af centralregistret vil blive påbegyndt den 1. april 1966 for visse registreringsområder og forventes tilendebragt for hele landet i 1967. Herefter vil registreringen af motor-køretøjer m. v. ske centralt, men således at publikums henvendelser om registrering m. v. som hidtil sker til de lokale motor-kontorer.

Ændringerne er i alt væsentligt af redaktionel karakter. Den under nr. 10 foreslåede ændring i færdselslovens § 50, stk. 5, er foranlediget af, at registreringsattester for motorcykler og sidevogne hertil fremtidig ikke vil indeholde oplysning om det størst tilladte antal personer, som må befordres med køretøjet.

Til nr. 4.

Efter de gældende bestemmelser i færdselslovens § 18 smh. med bekendtgørelse nr. 53 af 18. marts

1958 om førerprøver, førerbeviser m. v. kan førerbevis i almindelighed kun udstedes til personer, der er fyldt 18 år, og som ved lægeattest dokumenterer at være i besiddelse af tilstrækkelig syns- og hørevne samt af den fornødne åndelige og legemlige sundhed i øvrigt. Det skal ved en prøve godtgøres, at den pågældende er i besiddelse af tilstrækkelig kørefærdighed og har fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt til færdselslovgivningens bestemmelser.

Førerbeviser gælder i 5 år fra udstedelsesdagen. For personer, der er fyldt 70 år, kan førerbeviser dog udstedes for kortere tidsrum. Det samme gælder efter justitsministerens nærmere bestemmelse, hvor forholdene i øvrigt særlig taler derfor, således f. eks. hvis konstaterede eller formodede mangler ved den pågældendes legemlige eller åndelige sundhed taler derfor.

Ved fornyelse af førerbevis skal der påny præsteres lægeattest for den fornødne åndelige og legemlige færlighed. Politiet afgør, om den pågældende kan fritages for at aflægge ny prøve. En sådan forlanges i almindelighed ikke, når det enten er politiet bekendt eller af en af ansøgeren afgivet skriftlig erklæring fremgår, at den pågældende i det sidste år jævnlige har ført motorkøretøj af den eller de arter, hvortil førerbevis søges fornyet. Prøve forlanges heller ikke, hvis den pågældende tager et af politiet fastsat antal rutinetimer hos en godkendt kørelærer i et motorkøretøj af den nævnte art.

Førerbeviser kan til enhver tid tages tilbage af politiet, når indehaveren ikke længere opfylder betingelserne for at få udstedt førerbevis. Politiet kan i denne forbindelse forlange, at den pågældende underkaster sig eventuelt nødvendige lægeundersøgelser, og er der grundet tvivl om, hvorvidt førerbevisindehaveren fortsat er i besiddelse af fornøden kørefærdighed eller har det fornødne kendskab til de vigtigste færdselsregler, kan politiet nægte at udlevere førerbeviset påny, medmindre den pågældende består en fornyet førerprøve, herunder teoretisk overhøring. Denne adgang for politiet til at inddrage førerbeviser på grund af tvivl om indehaverens kørefærdighed eller kendskab til færdselsreglerne er hidtil kun benyttet i meget ringe omfang.

For at opgive kravet om fornyelse af førerbeviser hvert 5. år taler hensynet til førerbevisindehaverne, som dels må afholde udgifter hertil, dels personligt må henvende sig 3 forskellige steder, nemlig hos læge, fotograf og på førerbeviskontoret.

Endvidere medfører fornyelserne et betydeligt arbejde for politiet. I 1964 udgjorde det samlede

antal udstedte førerbeviser for hele landet ca. 360.000, hvoraf ca. 237.000 var fornyelser. Hertil kommer, at der hvert år optages et betydeligt antal rapporter i tilfælde, hvor motorførere har glemt at forny førerbeviset. Omfanget af dette arbejde står næppe i rimeligt forhold til værdien af de fornyede lægeundersøgelser hvert femte år. I perioden 20. marts 1962—1. februar 1965 er der således af legemlige eller psykiske årsager kun givet afslag på i alt 539 ansøgninger om fornyelse eller udvidelse af førerbeviser.

Hertil kommer, at det er tvivlsomt, hvilken værdi der kan tillægges de erklæringer, ansøgerne skal afgive om omfanget af kørslen i det sidste år inden fornyelsen. Politiets muligheder for at foretage kontrol af erklæringernes rigtighed er i praksis ringe. Det må i øvrigt antages, at det stærkt stigende antal motorkøretøjer er medvirkende til, at den praktiske kørefærdighed i langt de fleste tilfælde vil være til stede.

Reglerne om førerbevisers gyldighed varierer betydeligt fra land til land. I Island, Finland, Holland og Italien er gyldighedstiden 5 år, medens der ingen tidsbegrænsning er i Sverige, Tyskland og Frankrig. I Norge er gyldighedstiden for nylig forhøjet fra 5 til 10 år, og i England er den 3 år.

Det foreslås herefter, at førerbeviser uden fornyelse skal gælde indtil indehaverens fyldte 70. år. Der gøres dog undtagelse for så vidt angår førerbeviser, der giver ret til erhvervsmæssig personbefordring, hvor den hidtidige gyldighedsperiode på 5 år foreslås bibeholdt.

Efter forslaget vil justitsministeren kunne bestemme, at der, hvor forholdene taler derfor, f. eks. hvor ansøgerens helbred motiverer dette, udstedes førerbevis, hvis gyldighedstid udløber før den pågældendes 70. år. Der foreslås endvidere givet justitsministeren bemyndigelse til at lade førerbevis gælde ud over det 70. år i visse tilfælde. Der er herved tænkt på situationer, hvor en person erhverver førerbevis eller får gyldighedsområdet udvidet i en alder mellem 65 og 70 år.

Det bemærkes, at justitsministeriet i forbindelse med den foreslåede ændring af gyldighedstiden agter at lade politiet i videre omfang end hidtil føre kontrol med, at indehaveren fortsat opfylder betingelserne for at kunne erhverve førerbevis.

Til nr. 5.

Spørgsmålet om internordisk gyldighed for førerbeviser har ved flere lejligheder været drøftet i Nordisk Råd. På sessionen i 1965 vedtog rådet en rekommandation (nr. 8/1965), hvori rådet henstiller til regeringerne at gennemføre fælles regler for er-

hvervelse, fornyelse og inddragelse af førerbeviser til motorkøretøjer med henblik på at give de i et nordisk land udstedte førerbeviser samme gyldighed i de øvrige nordiske lande.

Gennemførelsen af den under nr. 4 foreslåede udvidelse af danske førerbevisers gyldighedstid gør det ubetænkeligt at anerkende førerbeviser udstedt i et af de øvrige nordiske lande som gyldige her i landet, uanset at der endnu ikke er gennemført ensartede nordiske regler for erhvervelse, fornyelse og inddragelse af førerbeviser. Det foreslås derfor, at justitsministeren skal kunne træffe bestemmelse herom, herunder om de nærmere vilkår for anerkendelsen af nordiske førerbeviser.

Til nr. 6.

Et betydeligt antal færdselsuheld sker ved påkørsel af holdende køretøjer på vejen. Uheldene sker såvel om dagen som i lygtetændingstiden og har ofte alvorlige følger, navnlig ved påkørsel af parkerede vare- og lastmotorvogne. En stor del af uheldene sker uden for bymæssigt bebyggede områder, hvor den normalt højere kørehastighed navnlig på hovedvejene ofte øger uheldenes omfang.

For at modvirke disse uheld foreslås indført forbud mod parkering på hovedvejes kørebane uden for bymæssigt bebyggede områder. Parkering må herefter kun ske på særligt indrettede parkeringspladser langs hovedvejene, på sideveje til disse eller på steder, hvor køretøjet kan anbringes helt uden for kørebanelinjen. Forbudet omfatter alene parkering, ikke kortvarig standsning for på- eller afstigning, for på- eller aflæsning af varer eller i andet tilsvarende øjemed, idet praktiske grunde taler herimod.

Forslaget er i overensstemmelse med de på Den europæiske Transportministerkonference (C.E.M.T.) vedtagne fælles europæiske færdselsregler og med det forslag til fælles nordiske færdselsregler, som forventes afgivet af Nordisk Vejtrafik Komité.

På motorveje er ikke blot parkering, men også standsning efter de gældende bestemmelser forbudt, jfr. justitsministeriets bekendtgørelse nr. 9 af 18. januar 1966 om motorveje.

Til nr. 7 og 8.

Ved lov nr. 156 af 27. maj 1964 blev maksimalhastigheden for busser hævet fra 60 til 70 km i timen, hvorimod kørehastigheden for lastvogne på grund af disses gennemgående ringere tekniske standard fastholdtes til maksimalt 60 km i timen.

Bl. a. under hensyn til, at der nu er gennemført periodisk syn af ældre lastvogne, er det fundet forvarligt at foreslå maksimalhastigheden forhøjet til 70 km i timen, dog ikke for større vogntog, idet

faren for uheld ved nedbremsning fra store hastigheder er større for store og tunge vogntog end for enkeltkøretøjer.

Samtidig foreslås maksimalhastigheden for motorvogn med campingvogn og med påhængsvogn, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 1.500 kg, forhøjet fra 60 til 70 km i timen. I forbindelse hermed vil der administrativt blive udfærdiget skærpede bestemmelser for disse køretøjers bremses m. v.

Efter de gældende regler er maksimalhastigheden for *blokvognskørsel* 15 km i timen og for *slæbning* 30 km i timen.

Efter forhandling mellem vejdirektoratet, Statens biltilsyn og justitsministeriet er der opnået enighed om, at *blokvogne* efter en konkret vurdering vil kunne godkendes af vedkommende bilinspektør til en hastighed over 15 km i timen, afhængig af deres tekniske udstyr, dog højst 45 km i timen. Justitsministeriet ville i medfør af den eksisterende dispensationshjemmel i færdselslovens § 44, stk. 3, kunne gennemføre en sådan ordning administrativt, men hovedreglen i færdselslovens § 44, stk. 1, litra e, ville da give et mindre korrekt udtryk for den faktiske tilstand. Det foreslås derfor at lade hastigheden for blokvognskørsel overgå til administrativ fastsættelse. Også bestemmelser om størst tilladte hastighed for *slæbning* af andre køretøjer bør kunne fastsættes administrativt, idet hastigheden må fastsættes forskelligt for forskellige grupper af slæbte køretøjer.

Til nr. 9.

Bestemmelsen om, at indregistreringspligtig påhængsvogn og sættevogn foruden med sin egen nummerplade bagpå skal være forsynet med tilsvarende nummerplade som det trækkende køretøj eller med dertil svarende tilstrækkelig synlig og tydelig påmaling, foreslås af forenklingshensyn ophevet. Registreringspligtige påhængsvognes og sættevognes eget registreringsnummer vil i så fald fremtidig blive angivet på nummerplader af samme type som hovedvognens i stedet for som nu på en lille, cirkulær plade, der kun kan aflæses på kort afstand.

Til nr. 11.

Formålet med den foreslåede nye bestemmelse er at skabe hjemmel for indførelse af de såkaldte parkeringsskiver („pariserskiver“) til kontrol med overholdelse af den tilladte parkeringstid. Bestemmelsen må betragtes som et supplement til de gældende regler om parkometre, skilte m. v. Skiverne anvendes for tiden i bl. a. Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Schweiz og Østrig. Skiverne, der er udført i pap og indrettet således, at de angiver tidspunktet for parkeringens begyndelse og tids-

punktet for den tilladte parkerings afslutning, skal anbringes således i køretøjet, at de er tydeligt synlige udefra.

Efter de for justitsministeriet foreliggende oplysninger er erfaringerne i udlandet med denne form for parkeringskontrol gode. Det synes derfor rimeligt, at der åbnes mulighed for at afprøve systemet her i landet. Det er hensigten foreløbig forsøgsvis at tillade anvendelse af parkeringsskiver i enkelte politikredse, hvor der måtte være ønske herom.

Til nr. 12.

Pligten til at tegne ansvarsforsikring for et motor-drevet køretøj og til at holde denne i kraft påhviler efter gældende ret alene ejeren af køretøjet. Det synes imidlertid rimeligt, at denne pligt i tilfælde af varige og selvstændige brugsforhold skal påhvile brugeren på samme måde, som denne efter færdselslovens § 4, stk. 2, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand, og efter vægtafgiftslovens § 10 for betaling af vægtafgiften.

Ansvarsforsikringen skal dække bl. a. tingskade på indtil 60.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade. Under hensyn til de i de senere år skete prisstigninger og til, at udviklingen af transportmidlerne øger risikoen for skader af meget betydeligt omfang, foreslås dette beløb forhøjet til 120.000 kr. Efter en fra Assurandør-Societetet modtaget udtalelse vil en sådan forhøjelse for person- og varevognes vedkommende næppe få øjeblikkelige konsekvenser for præmieberegningen og for lastvognes vedkommende højst en præmiejustering af beskedent omfang.

Til nr. 13 og 15.

Efter færdselslovens § 76 er godkendelse som kørelærer bl. a. betinget af, at den pågældende ved en prøve har godtgjort at være i besiddelse af de til virksomheden som kørelærer fornødne evner og kundskaber. Efter justitsministeriets bekendtgørelse nr. 130 af 12. maj 1958 om godkendelse af kørelærere består prøven af en praktisk prøve, en teoretisk prøve og en undervisningsprøve. Den teoretiske prøve er en mundtlig prøve.

Spørgsmålet om en forbedring af kørelæreruddannelsen har jævnlige været rejst, og en vis skærpende af kravene til den prøve, som skal bestås for at opnå godkendelse som kørelærer, synes påkrævet. Der foreslås derfor tilvejebragt hjemmel for indførelse af skriftlige prøver. Gennemføres forslaget, vil der af justitsministeriet blive udarbejdet en vejledning indeholdende de krav, der bør stilles under såvel den skriftlige som den mundtlige prøve.

Efter færdselslovens § 76, stk. 4, kan den, der

har modtaget politiets erklæring om, at han — bortset fra bestået kørelærerprøve — opfylder betingelserne for at blive kørelærer, i 3 måneder fra modtagelsen af erklæringen fungere som kørelærer under vejledning og opsig af en godkendt kørelærer. I praksis har denne ordning vist sig at virke uheldigt og har i mange tilfælde givet anledning til misbrug, idet aspiranter ofte efter tilladelsens udløb har undladt at indstille sig til prøven, ligesom det er forekommet, at aspiranter har etableret egen køreskole på grundlag af 3 måneders-tilladelsen. På baggrund heraf foreslås bestemmelsen ændret, således at kørelæreraspiranter fremtidig kun kan fungere som kørelærer efter bestået skriftlig prøve og højst i 3 måneder, og således at kørelæreren under aspirantens øvelseskørsel med elever i motorvogn altid skal være med i vognen.

De foreslåede ændringer har fået tilslutning fra Dansk Kørelærer-Union, der yderligere har rejst spørgsmål om indførelse af en autorisationsordning for skoler for kørelæreraspiranter. En sådan ordning synes dog ikke påkrævet for at tilvejebringe en forbedring af kørelærerruddannelsen og ville medføre en del administration og udgifter for det offentlige.

Af Københavns politi og Dansk Kørelærer-Union har der yderligere været rejst spørgsmål om indførelse af adgang til administrativ fratagelse af godkendelsen som kørelærer i tilfælde, hvor en kørelærer gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed. Til støtte herfor er gjort gældende, dels at der i enkelte tilfælde er behov for en sådan tilbagekaldelse, dels at en adgang hertil ville have stor generalpræventiv virkning.

Af principielle grunde er det imidlertid fundet betænkeligt at åbne adgang for politiet til at fratage en kørelærer godkendelsen som kørelærer. I

grove tilfælde af forsømmelse eller misbrug vil godkendelsen i medfør af straffelovens § 79 eventuelt ved dom kunne frakendes den pågældende.

Til nr. 14.

Den foreslåede ændring i § 76, stk. 3, er en følge af den under nr. 4 foreslåede udvidelse af gyldighedstiden for førerbeviser, idet godkendelsen som kørelærer fortsat kun bør gælde for højst 5 år ad gangen.

Til § 2.

Af hensyn til etableringen af det centrale motorregister, jfr. bemærkningerne til § 1, nr. 1-3 og 10, foreslås loven sat i kraft den 1. april 1966. Da de under nr. 4 og 13-15 foreslåede ændringer forudsætter udarbejdelse af nye eller ændrede administrative bestemmelser, foreslås det dog, at disse først træder i kraft på det tidspunkt, der bestemmes af justitsministeren.

Til § 3.

Almindelige førerbeviser, der er udstedt eller fornyet for 5 år og fortsat er gyldige ved ikrafttrædelsen af bestemmelsen i § 1, nr. 4, bør uden ombytning kunne anvendes indtil indehaverens fyldte 70. år. Bl. a. af hensyn til kørsel i udlandet kan indehavere af sådanne førerbeviser imidlertid have interesse i at få førerbeviset ombyttet med et nyt, der angiver gyldighedsperioden i overensstemmelse med den nye bestemmelse. Det er derfor justitsministeriets hensigt at instruere de førerbevisudstedende myndigheder om, at sådan ombytning bør foretages mod betaling af sædvanligt gebyr, men uden tilvejebringelse af lægeerklæring og afgivelse af erklæring om kørsel inden for det sidste år forud for ombytningen.

I dette bilag anføres i venstre spalte de i lovforslagets § 1 omhandlede bestemmelser i den nugældende formulering, medens forslaget anføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 11.

Stk. 1. Ethvert motorkøretøj og enhver traktor, bortset fra de i § 12 omhandlede, skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret og forsynet med nummerplader i den politikreds, hvor ejeren (brugeren) har bopæl eller fast ophold, eller hvor han har forretningssted, ved hvilket køretøjet varigt benyttes, jfr. dog § 14 om udenlandske køretøjer. Det samme gælder for påhængs-, sætte- eller sidevogn til et registreringspligtigt køretøj samt for påhængsredskab, der benyttes efter motorkøretøj og efter sin konstruktion kan fremføres med større hastighed end 30 km i timen. Politiet udsteder attest om registreringen.

Stk. 2. Når et registreret køretøj skifter ejer (bruger), såvel som når ejeren (brugeren) flytter til en anden politikreds eller skifter bopæl indenfor samme politikreds, skal der inden 14 dage ske anmeldelse herom til politiet. Ved midlertidigt ophold udenfor den anmeldte bopæl af ikke over 5 måneders varighed er anmeldelse om flytning dog uforuden. Anmeldelsespligten påhviler ved ejerskifte (brugerskifte) den nye ejer (bruger). Når et køretøj afmeldes, skal nummerpladerne tilbageleveres til politiet.

§ 14.

Stk. 3. Såfremt ejeren (brugeren) af et fra udlandet indført motorkøretøj eller andet af § 11 omfattet køretøj er bosiddende her i landet skal køretøjet indregistreres i vedkommende politikreds eller samtlige dets nummerplader afleveres til politiet sammesteds inden 14 dage, efter at det er indkommet. Tager en ikke her i landet bosiddende ejer (bruger) efter indrejsen bopæl her i landet, eller overgår køretøjet fra ham til en her i landet bosiddende ejer (bruger), skal indregistrering eller aflevering af nummerpladerne ske inden 14 dage derefter.

Forslaget.

1. § 11, stk. 1, affattes således:

„Ethvert motorkøretøj og enhver traktor, bortset fra de i § 12 omhandlede, skal, forinden køretøjet tages i brug, være registreret her i landet og forsynet med nummerplader, jfr. dog § 14 om udenlandske køretøjer. Det samme gælder for påhængs-, sætte- eller sidevogn til et registreringspligtigt køretøj samt for påhængsredskab, der benyttes efter motorkøretøj og efter sin konstruktion kan fremføres med større hastighed end 30 km i timen.“

2. § 11, stk. 2, affattes således:

„Når et registreret køretøj skifter ejer (bruger), eller ejeren (brugeren) skifter bopæl, skal der inden 14 dage ske anmeldelse herom. Ved midlertidigt ophold uden for den anmeldte bopæl af ikke over 5 måneders varighed er anmeldelse om flytning dog uforuden. Anmeldelsespligten påhviler ved ejerskifte (brugerskifte) den nye ejer (bruger). Når et køretøj afmeldes, skal nummerpladerne tilbageleveres.“

3. I § 14, stk. 3, 1. pkt., udgår: „i vedkommende politikreds“ og „sammesteds“.

Gældende formulering.

§ 18.

Stk. 6. Førerbeviset gælder i 5 år fra udstedelsesdagen. For personer, der er fyldt 70 år, kan førerbevis dog udstedes for kortere tidsrum; det samme gælder efter justitsministerens nærmere bestemmelse, hvor forholdene i øvrigt særligt taler derfor. Efter udløbet af gyldighedstiden kan beviset fornyes, såfremt den pågældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om vedkommende kan fritages for at aflægge ny prøve.

§ 22.

Personer, der ikke er bosiddende her i landet, kan under midlertidigt ophold her føre sådant motorkøretøj, som de i deres hjemland er berettiget til at føre, uden at være i besiddelse af et dansk førerbevis, for så vidt dette er hjemlet ved en af Danmark tiltrådt international overenskomst; i andre tilfælde kan politiet meddele tilladelse til at føre motorkøretøj her i landet. De nærmere regler herom udfærdiges af justitsministeren.

§ 38.

Stk. 4. Parkering må endvidere ikke ske:

- a) på bro og i vejunderføring,
- b) udfor ind- og udkørsel til og fra ejendom m. v., ejheller så nær herved eller heroverfor, at ind- og udkørsel væsentlig vanskeliggøres,
- c) udfor brandhaner i fortovskant.

§ 44.

Stk. 1. Uanset bestemmelserne i § 35 må kørehastigheden aldrig overstige for

- a) personmotorvogn,
hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg..... 70 km i timen.
- b) anden motorvogn,
hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg..... 60 km i timen.

*Forslaget.***4. § 18, stk. 6,** affattes således:

„Førerbeviset gælder indtil indehaverens fyldte 70. år. Førerbevis til motorkøretøjer, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, gælder dog kun i 5 år fra udstedelsesdagen. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om gyldighedstiden for førerbeviser, der udstedes til personer, som er fyldt 70 år. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at førerbeviser, når forholdene taler derfor, skal gælde i kortere eller længere tidsrum end fastsat i 1. og 2. pkt. Efter udløbet af gyldighedstiden kan beviset fornyes, såfremt den pågældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om der skal aflægges ny prøve.“

5. I § 22 indsættes som stk. 2:

„Justitsministeren kan bestemme, at førerbeviser, der er udstedt i Finland, Island, Norge og Sverige, er gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.“

6. I § 38, stk. 4, indsættes som nyt litra d:

„på kørebanen på hovedveje uden for bymæssigt bebygget område.“

7. § 44, stk. 1, affattes således:

„Uanset bestemmelserne i § 35 må kørehastigheden aldrig overstige for

- a) motorvogn, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg..... 70 km i timen.
- b) motorvogn med campingvogn og motorvogn med påhængsvogn, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 1.500 kg..... 70 km i timen.

Gældende formulering.

- c) motorvogn med påhængs- eller sættevogn eller indregistreret påhængsredskab 60 km i timen.
- d) motorvogn med andet påhængsredskab med luftgummiringe eller halvmassive gummiringe, traktor og motorredskab med luftgummiringe eller halvmassive gummiringe og motorvogn, der slæber anden motorvogn 30 km i timen.
- e) motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket noget hjulpar har massiv hjulbeklædning og blokvognskørsel 15 km i timen.

§ 46.

Stk. 2. Indregistreringspligtig påhængsvogn og sættevogn må kun kobles til sådan motorvogn eller sådan type af motorvogn (traktor), hvortil den ved indregistreringen er godkendt. Den skal foruden med sin egen nummerplade bagpå være forsynet med tilsvarende nummerplade som det trækkende køretøj eller med dertil svarende tilstrækkelig synlig og tydelige påmåling.

§ 50.

Stk. 5. På motorcykel og i sidevogn her- til må ikke befordres flere personer, end den er godkendt til. Dog må der derudover i sidevogn medbringes et barn under 10 år.

Forslaget.

- c) motorvogn med påhængsvogn, hvis tilladte totalvægt overstiger 1.500 kg, sættevogn eller indregistreret påhængsredskab 60 km i timen.
- d) motorvogn med andet påhængsredskab med luftgummiringe eller halvmassive gummiringe, traktor og motorredskab med luftgummiringe eller halvmassive gummiringe 30 km i timen.
- e) motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket noget hjulpar har massiv hjulbeklædning 15 km i timen.

8. I § 44 indsættes efter stk. 1 som nyt stk.:

„Justitsministeren fastsætter regler om størst tilladte hastighed for blokvognskørsel og for slæbning.“

9. § 46, *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

10. I § 50, *stk. 5*, ændres „godkendt“ til „beregnet“.

11. Efter § 57 indsættes:

„§ 57 a. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer inden for bestemte områder eller på bestemte strækninger, hvor adgangen til parkering er tidsmæssig begrænset, kun må ske under benyttelse af en anordning, der angiver parkeringens varighed. Ministeren fastsætter regler for anordningen og dennes benyttelse.“

Gældende formulering.

§ 66.

Stk. 1. Ejeren af et motordrevet køretøj, der skal registreres eller godkendes af det offentlige, skal til dækning af erstatningskrav i henhold til § 65 tegne en forsikring i et af staten anerkendt ansvarsforsikringselskab og holde forsikringen i kraft. Forsikringen skal dække personskade på indtil 150.000 kr. for hver tilskadekommen eller dræbt person og tingskade på indtil 60.000 kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

§ 76.

Stk. 1. Ret til at opnå den i § 20, stk. 1 og 2, omhandlede godkendelse som kørelærer har enhver, der

- a) er fyldt 23 år,
- b) ikke har udvist et forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2,
- c) i de sidste 3 år jævnlig har ført motorvogn henholdsvis motorcykel,
- d) ved en prøve har godtgjort at være i besiddelse af de til virksomheden som kørelærer fornødne evner og kundskaber.

Stk. 3. Godkendelsen gælder for den periode, hvori den pågældende godtgør at have førerbevis, og fornyes uden ny prøve samtidig med førerbeviset, for så vidt indehaveren stadig opfylder betingelserne i stk. 1 b) og c) for at opnå godkendelse og godtgør i den forløbne periode jævnlig at have drevet undervisning som kørelærer. Hvor omstændighederne særlig taler derfor, kan politimesteren uden fornyet prøve meddele godkendelse som kørelærer til en person, hvis tidligere godkendelse ikke er blevet fornyet eller ikke kan fornyes efter foranstående bestemmelser.

Stk. 4. Den, der har modtaget politiets erklæring om, at han opfylder de i stk. 1 a)-c) nævnte betingelser for at blive kørelærer, kan i 3 måneder fra modtagelsen af den nævnte erklæring fungere som kørelærer under vejledning og opsig af en godkendt kørelærer. Kørelæreraspiranten anses for at være fører af køretøjet. Kørelæreren er ansvarlig for, at øvelseskørslen foregår på sådanne steder og på en sådan måde, at det må antages, at kørslen kan ske uden fare for den øvrige færdsel.

Forslaget.

12. I § 66, *stk. 1*, indsættes efter „Ejeren af“: „eller den person (brugeren), som har varig rådighed over“, og „60.000 kr.“ ændres til „120.000 kr.“.

13. § 76, *stk. 1, litra d*, affattes således:

„ved en prøve, der består i en skriftlig og en mundtlig del, har godtgjort at være i besiddelse af de til virksomheden som kørelærer fornødne evner og kundskaber.“

14. I § 76, *stk. 3*, ændres „for den periode, hvori den pågældende godtgør at have førerbevis“ til „i 5 år, dog højst så længe den pågældende har førerbevis“, og ordene „samtidig med førerbeviset“ udgår.

15. § 76, *stk. 4*, affattes således:

„Den, der har modtaget politiets erklæring om, at han opfylder de i stk. 1, a-c, nævnte betingelser for at blive kørelærer, og som har bestået den skriftlige del af den i stk. 1, d, nævnte prøve, kan, indtil han har bestået den mundtlige prøve, dog højst i 3 måneder, fungere som kørelærer under vejledning og opsig af en godkendt kørelærer. Under øvelseskørsel med motorvogn skal kørelæreren være i vognen. Kørelæreraspiranten anses for at være fører af køretøjet. Kørelæreren er ansvarlig for, at øvelseskørslen foregår på sådanne steder og på en sådan måde, at det må antages, at kørslen kan ske uden fare for den øvrige færdsel.“